

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentaria Vetustissima & profundissima Super Canticvm Canticorum Salomonis Qvod Hebraice Dicitvr Sirhasirim

Wolbero <de Sancto Pantaleone>

Coloniae Agrippinae, 1630

Versvs III. Sicut vitta coccinea labia tua, & eloquium tuum dulce sicut fragmen mali punici, ita genae tuae, absque eo quod intrinsecus latet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10027

VERSUS III.

Sicut vitta coccinea labia tua, & eloquium tuum dulce sicut fragmen mali punici, ita gena tua, absque eo quod intrinsecus latet.

Quartum pulchritudinis membrum sunt labia.

Labia sponse sunt diuini verbi prædicatores, & quare vitta coccineæ comparantur.

Quartum septenæ pulchritudinis prædicamentum est, sicut *vitta coccinea labia tua, & eloquium tuum dulce*: labia dici possunt diuini eloquij prædicatores, siue ipsa eloquia eleganter legendo vel cantando pronuntiantes, & Dei populum sensus vel vocis suauitate ad timorem & amorem diuinum accedentes. Vnde & vittæ coccineæ comparantur, quia sicut vitta capillos ne dispergatur constringit & componit, ita Prædicatores sancti, siue in Ecclesiâ suauiter cantantes vel legentes, audientem populum vinculo pacis & vnanimitatis coniungunt, & sibi inuicem fidei & dilectionis harmoniâ consonare faciunt. Nâ vita subiectorû à vita Sanctorû prædicatorum quasi dissonat & discordat, quando nec rectè credunt, nec rectè operantur, sed cû illorû prædicatione ad veritatem & rectitudinem perducuntur, quasi eis fide & dilectione coniunguntur; dum idem quod ipsi credunt & diligunt; atque eis in lege Dei consentiunt. Cumque eadem veritatem pronuntiantes, vel pulchro concentu vel probabili rationi assertionem audiunt & atten-

dunt, per gratiam compunctionis fortius se in amore Dei constringunt.

Vnde & *vitta* cui comparantur dicitur *coccinea* esse. Coccus quippe ignei coloris est, & quid est charitas nisi ignis? Quando enim aliqui de illo summo bono quod Deus est audientes causâ ipsius boni percipiendi ad benè agendum compunguntur, profectò diuinæ charitatis igne accenduntur.

Coccus coloris ignei charitatem signat.

Labia ergo Ecclesiæ, hoc est sancti Prædicatores, siue ipsam prædicationem officiosè componentes sicut vitta coccinea sūt, quia animos audientium ipsarum rerum quas prædicant dignitate & suauitate ad æternæ vitæ amorem succendunt.

Vnde subditur, *eloquium tuum dulce*: lenioribus enim præceptis infirmi attrahuntur, austerioribus repelluntur; in lege autem peccates puniri præcipiebantur, & nocentes talionem accipiebant quando oculum pro oculo, dentem pro dente dare iubebantur, sed in tempore gratiæ dulce est eloquium Ecclesiæ, quia peccatoribus culpas suas confitentibus non pœna sed misericordia promittitur, & nocentes si resipiscant, non talione mulctantur, sed pœnitentiâ absoluuntur. Siue ideo vita coccinea sancti Prædicatores sunt, quia prædicatione sua superflua cogitationum & operum cōstringunt, vt per sanctæ operationis studium diuinæ charitatis igne ardeant, & per contemptum sæculi quodam

Ex. 21. Leu. 24.

Vox Ecclesiæ dulcis dicitur ad distinctionem veteris testamenti in puniendo delinquentes.

mentis Martyrio rubeant; coccus enim & igneus & rubeus est, & qui diuinâ charitate feruēt, omnia pro Deo pati aduersa non timent.

Quintum pulchritudinis membrum in sponsa sunt genæ.

Porro quinta species septiformis pulchritudinis disciplinatum in Ecclesiâ verecundiam prædicat, dū dicitur, *sicut fragmen mali punici ita genæ tuæ, absque eo quod intrinsecus latet.* Malum punicum dicitur, eò quod expunicâ regione sit genus eius, translatum, quod etiam dicitur malum granatum, quod multitudinē in se contineat granorum; fragmen autem mali punici exterius rubet, interius candet, & magis fractum quam integrū redolet. Genæ ergò

Genæ in Ecclesia disciplinatum verecundiam notat.

Ecclesiæ sicut fragmen mali punici dicuntur esse, quia disciplina religiosorum in domo disciplinæ honestatis habitum prætendentium, exterius verecundiam in facie roseâ præfert pulchritudine, quæ ex interiori procedit mentis gratiosæ candentis operositate. Candor enim pudicitæ qui fulget in mente, ruborem verecundiæ gignit in facie, quando tale quid timet anima religiosa committere, quod honestati suæ deroget vel disciplinæ. Vnde per contrarium reprobæ menti, & audacter peccare non erubescenti per Prophetam dicitur, *frons mulieris meretricis facta est tibi, & nolisti erubescere.*

Hier. 3.

Disciplinatum in Ecclesiâ verecundia cur malo punico comparatur.

Vultus ergo demissio, & gloriosa oculorum compositio, religiosæ & pudicæ mentis est signum, atque ideo congruè sicut fragmen mali punici dicuntur esse moribus honestè

compositi, qui decorē Sanctitatis, quem intentione & cogitatione interiorius gestant, exterius habitu & moribus reuerenter insinuant. Et cum exterior gestus religiosè compositus laudabilis sit, longè tamen laudabilior est ille interior animi habitus, qui soli Deo est cognitus, dum vix aut nunquam sufficit sancta anima foris est ostendere, quātā intus diuina ardeat charitate.

Vnde cum de sponsâ sponsum præmitteret, *sicut fragmen mali punici, ita genæ tuæ, subdidit, absque eo quod intrinsecus latet.*

Quid est enim quod intrinsecus latet, nisi vis charitatis quæ soli Deo patet, & quicquid honestatis vel sanctitatis extrinsecus videtur, ipsa intrinsecus operatur.

Vis charitati soli Deo patens, est id quod intrinsecus latet.

Sanctæ ergo Ecclesiæ disciplinata corda quali fragmen mali punici sunt, absque eo quod intrinsecus latet, quia candorem quidem virtutū quam interius habent per Dei gratiam, hanc exterius exhibent per patientiæ & verecundiæ formam, sed ipsam vim quæ totam in se efficientiam vegetantem & confirmantem sancti spiritus operatione continet, solius Dei iudicio relinquunt, dum in magnâ quidem spe consistunt, sed in ipsâ suâ spe sine metu non sunt. Vim quidem in se diuinæ charitatis sentiunt, sed quæ ex ipsâ charitate moribus & vita prædicant, quo apud Deum examine pensentur, ignorant.

VER-